

TÍÐINDI

Endurskaptu hendingina

Fyrrpartin týsdagin endurskapti politiið hendingina, tá ein ungur maður sambært politii og ákærvaldi koyrði skilaleysa koyring oman eftir Flatnarvegnum, við skaða á seks barnagarðsbørnum til fylgju

Leo Poulsen

Mánadagin og týsdagin stóð ein 20 ára gamal maður ákærður í Føroya Rætti fyri at hava koyrt skilaleyst og harvið komið seks barnagarðsbørnum í lívsvanda.

Maðurin játtaði seg sekan, men tó ikki fyri við vilja at hava komið børnunum í vanda.

20 ára gamli maðurin segði í rættinum, at hann ikki mintist, hvussu skjótt, hann hevði koyrt, tá hann misti tamarhald á bilinum, men helt at tað mundi vera um 50 km/t.

Fyrirhildin, at hann í avhoyring um hendingina dagin eftir, at óhappið var farið fram, hevði sagt, at hann koyrði millum 60 og 70 km/t segði hann, at hann helst hevur sagt so.

Fyrrpartin týsdagin endurskapti politiið so hendingina uppi á Flatnarvegi.

Vegurin varð avsperraður meðan politiið í einum trimum-fýra umfórum koyrði teinin, ið ungi maðurin hevði koyrt.

Einir seks politistar vóru við í endurskapanini, umframt ákærin, Linda Hesselberg, verjin, Poul Hansen

og dómarin Jonas Tei. Við var eisini ákærði maðurin, ið leiðbeindi politinum um, hvussu hann hevði koyrt.

Tað er sjálvandi ilt at gita um, hvussu skjótt ein bilur koyrir, men í seinnu testkoyringunum koyrði bilurin í minsta lagi teir 70 km/t, ið ákærði maðurin hevði sagt frá.

Endurskapanin vardi í umleið ein tíma, men tá sluppu bilar at koyra ígjøgnum

um við jøvnum millumbilum.

Sambært vitnum kom maðurin koyrandi oman eftir Flatnavegnum, tá hann knappliga misti tamarhaldið á bilinum, ið snaraði runt og endaði yviri í hinar koyribreytini við bakendanum vendandi oman eftir.

Hann rendi inn í flokk av barnagarðsbørnum, og seks teirra fingi størri og minni skaða.

Visti ikki um hann var livandi ella deyður

Tað sigur Barbara Høj, ið var ein av teimum trimum pedagogunum, ið gingu túr við teimum 17 børnunum hendan týsdagin, 18. oktober 2011, ein dagur, ið lættliga kundi enda munandi verri

Leo Poulsen

Tað var ein óhugnalig løta, teir triggir pedagogarnir upplivdu beint eftir døgurða 18. oktober 2011.

– Vit vóru júst komin úr bussleið 2 á Vegnum Langa og skuldu ganga einar hundrað metrar niðan eftir Flatnarvegnum til eitt bus-skýli, at sleppa upp í leið 3, tá eg knappliga hoyrði larm av einum bili. Tá eg hugdi upp, kemur ein bilur skreiðandi síðulens móti okkum, greiðir Barbara Høj frá.

Hon gjørdist sjálvandi sera kløkk, men sansaði at leypa upp á lága garðin, ið var innanvert gongubreytina, við tveimum børnum.

– Eg trúði, tað var lygn. Tað næsta eg sansi er, at

børn liggja sløgd á gongubreytini, og har er ein øgilig skriggjan og rópan, sigur Barbara Høj.

Tað gekk ógvuliga stutt tíð, áðrenn fólk, ið komu framvið, komu til hjálpar.

– Vit ringdu beinanvegin til alarmsentralin, og tað gekk heilt stutt tíð, áðrenn tann fyrsti politibilurin var á staðnum. Eg haldi, at hann var staddur onkunstaðni á Vegnum Langa, tá hann fekk boðini, sigur Barbara Høj.

Hon sá beinanvegin, at tveir dreingir vóru seliga illa skaddir.

– Eg sá, at tann eini drongurin hevði brotið skinna beinið. Eg sá, hvussu skeivt beinið lá, og ivaðist tí ikki í, hvat var hent hjá honum og

hann græt eisini ógvuliga illa. Ein annar drongur var upp aftur verri fyri, og tað læt ikki úr honum, sigur Barbara Høj.

Hon fór tí beinanvegin yvir til hendan dreingin og tók sær av honum.

– Eg tók hann í favnin og visti ikki, um hann var liv-

andi ella deyður, men so læt eitt sindur í honum, og tað lætnaði, sigur Barbara Høj.

Skjót og góð hjálp

Hon sat so undir hesum lítla, til sjúkrabilur kom á staðið.

– Tað gekk eisini ógvuliga skjótt, til sjúkrabilar vóru á

staðnum, og eg og annar av hinum pedagogunum fóru so út á sjúkrahúsið við sjúkrabilinum sama við teimum báðum ringast skaddu, sigur Barbara Høj.

Hon greiðir eisini frá, at ein kona kom út í tún, og bjóðaði teimum óskaddu børnunum innar til sín at vera.

– Eg hugsaði alla tíðina, at hetta kann ikki passa, hetta má vera ein dreymur. Tað heila kendist so heilt óveruligt, sigur Barbara Høj.

Hon minnst tó, at hon reageraði beinanvegin og fór als ikki í svart.

– Vit vistu, at vit høvdu gjørt alt rætt. Men eg skilji ikki, hvussu vit sluppu so lutfalsliga snikkaleys. Eg

gekk í miðuni, og onkusvegna hevur hon, ið gekk fremst, fingið øll síni børn undan bilinum. Eg veit ikki hvussu tað bar til, at eingi børn vórðu kroyst millum bilin og garðin, sum bilurin smekkaði inn í, sigur Barbara Høj.

Eins og leiðarin, Jóna Guttusen, undirmetir Barbara Høj ikki skjótu og góðu hjálpin, ið tey fingi eftir hendingina.

Eg ivist ikki í, at skjóta og góða hjálpin, vit fingi beinanvegin eftir hendingina, hevur gjørt, at vit eru komin so væl frá tí. Talan var um rættiliga professionella hjálp, sigur Barbara Høj, ið framvegis arbeidir sum avloysari í Barnagarðinum Millum Gilja.